

IUBIREA LUI DUMNEZEU PENTRU **TINE ȘI PENTRU MINE**

Atât natura cât și descoperirea (Cuvântului) mărturisesc despre iubirea lui Dumnezeu. Tatăl nostru din ceruri este sursa vieții, înțelepciunii, și al bucuriei. Privește la lucrurile minunate și frumoase ale naturii. Gândește-te la uimitoarea lor adaptare la nevoile și fericirea, nu doar a omului, ci al tuturor creaturilor vii. Razele soarelui și ploaia, care bucură și împospătează pământul, dealurile, mările și câmpiile, toate ne vorbesc despre iubirea Creatorului. Dumnezeu este Cel care aprovozionează nevoile zilnice al tuturor creaturilor Sale. În cuvintele frumoase ale psalmistului citim:

“Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrană la vreme. Îți deschizi mâna și saturi după dorință tot ce are viață.” Psalmi 145:15-16.

Dumnezeu a făcut pe om perfect sfânt și fericit; iar pământul bun, așa cum a venit din mâinile Creatorului, n-a purtat nici o fărâmbă de stricăciune sau umbra blestemului. Încălcarea Legii lui Dumnezeu – legea iubirii – este ceea ce a adus nechez și moarte. Și totuși chiar în mijlocul suferinței care rezultă datorită păcatului, iubirea lui Dumnezeu este descoperită. Este scris că Dumnezeu a blestemat pământul pentru binele omului (vezi Geneza 3:17). Spinii și măcăcinile – dificultățile și nechezurile care îi fac viața plină de trudă și grijă – au fost menite pentru binele omului ca parte al instruirii de care este nevoie în planul lui Dumnezeu pentru ridicarea noastră din ruina și degradarea pe care păcatul a adus-o. Lumea, cu toate că e căzută, nu este cu totul tristete și nechez. În natura însăși sunt mesaje de speranță și mângâiere. Măcăcinii au flori, iar trandafirii au spini.

“Dumnezeu este iubire” este scris pe fiecare boboc de floare, și pe fiecare fir de iarbă. Păsările frumoase făcând aerul vocal cu cântecele lor vesele, florile delicate în perfecțiunea lor parfumând aerul, pomii maestuoși ai pădurii cu foliajul lor bogat de un verde viu – toate mărturisesc despre grija părintească și tandră al Dumnezeului nostru pentru a-I face pe copii Săi fericiți.

Cuvântul lui Dumnezeu descoperă Caracterul Său. El Însuși și-a declarat mila și iubirea Sa infinită. Când Moise s-a rugat, “Arată-mi slava Ta,” Domnul a răspuns, “Voi face ca toată bunătatea Mea să treacă înaintea ta” Exod 33:18-19. Aceasta este slava Sa. Domnul a trecut înaintea lui Moise, și a proclamat, “Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul” Exod 34:6-7. El este “încet la mânie...și bogat în bunătate,” “Ci Îi place îndurarea”. Iona 4:2; Mica 7:18.

Dumnezeu Ne-a Înconjurat Cu Semne ale Iubirii Sale

Dumnezeu ne-a legat inimile noastre de a Lui prin semne nenumărate în cer și pe pământ. Prin lucrurile naturii, și prin legăturile pământeste cele mai profunde și tandre pe care inimile umane le poate cunoaște, El a încercat să ni Se descopere. Și totuși acestea reprezintă imperfect iubirea Sa. Cu toate că aceste evidențe ne-au fost date, dușmanul bunătății orbește mințile oamenilor, ca ei să se uite asupra lui Dumnezeu cu frică; să se gândească la El ca fiind sever și neiertător. Satana conduce oamenii să-și imagineze pe Dumnezeu ca fiind o Ființă căreia lucrul cel mai important este dreptatea aspră, – unul care este un judecător sever, dur, exact. El Îl reprezintă pe Creator ca o Ființă care ne privește cu un ochi gelos pentru a discerne greșelile și erorile oamenilor, pentru ca să-i viziteze cu judecățile Sale. Pentru aceasta a venit Hristos, ca să dea la o parte această umbră întunecoasă, și să descopere lumii iubirea infinită a lui Dumnezeu.

Fiul lui Dumnezeu a venit din Cer pentru a-L descoperi pe Tatăl.

“Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiul, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.” Ioan 1:18.

“Tot astfel nimeni nu cunoaște pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.” Matei 11:27.

Când unul dintre ucenici a făcut cererea, “Arată-ne pe Tatăl,” Isus le-a răspuns:

“De atâta vreme sunt cu voi, și nu M-ați cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: Arată-ne pe Tatăl?” Ioan 14:8-9.

Descriindu-și misiunea Sa pământească, Isus a spus, “Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsăți” Luca 4:18. Aceasta a fost lucrarea Sa. El a mers în jur făcând bine și vindecând pe toți care au fost apăsăți de Satana. Au fost sate întregi în care n-a existat nici un bolnav, pentru că El a trecut pe acolo și i-a vindecat pe toți cei bolnavi. Lucrarea Sa a fost o evidență al ungerii Sale divine. Iubirea, îndurarea și compasiunea au fost descoperite în orice faptă a vieții Sale; Inima Sa a fost copleșită de înțelegere pentru fiii oamenilor. El a luat natura omului, pentru ca El să poată atingă nevoile noastre. Cei mai saraci și umili nu le-a fost frică să se apropie de El. Chiar și copiii mici au fost atrași spre El. Lor le-a plăcut să se cațere pe genunchii Lui și să-I privească fața Sa bună și plină de iubire.

Isus n-a ținut deoparte nici un cuvânt de adevăr, însă iubirea a fost întotdeauna în inima Sa. El a folosit cel mai mare tact și atenție amabilă în relațiile Sale cu oamenii. El niciodată n-a fost nepolitic, niciodată n-a spus un cuvânt sever fără să fi fost nevoie, niciodată n-a îndurereat un suflet sensibil fără să fi fost nevoie. El a vorbit adevărul, uneori dând muștrări tăioase inimilor împietrite pentru că El i-a iubit prea mult să ascundă adevărul de la ei sau să rămâna tăcut. El a denunțat hipocrizia, necredința și nelegiuirea. Însă El a plâns asupra Ierusalimului, Cetatea pe care El a iubit-o, care a refuzat să-L primească, Calea, Adevărul și Viața. Ei L-au refuzat, pe Salvatorul lor, însă El i-a privit cu milă îndurătoare. Viața Sa a fost una de renunțare la sine și grijă atentă pentru alții. Orice suflet a fost prețios în ochii Săi. În timp ce mereu Se purta cu o dignitate divină, El S-a aplecat cu cea mai tandră atenție spre orice membru al familiei lui Dumnezeu. El a văzut în toți oamenii suflete căzute pentru care a fost misiunea Sa pentru a-i salva.

Isus—O Descoperire al Iubirii Tatălui

Astfel este caracterul lui Hristos descoperit în viața Sa. Acesta este caracterul lui Dumnezeu. Din inima Tatălui se scurge râuri de compasiune divină către oameni, manifestată în Hristos. Isus, Salvatorul milos și tandru, a fost Dumnezeu “arătat în trup” 1 Timotei 3:16.

Isus a trăit, a suferit și a murit pentru a ne răscumpăra. El a devenit “un om al suferinței,” pentru ca noi să putem fi părtași al bucuriei veșnice. Dumnezeu a permis ca Fiul Său iubit, plin de har și adevăr, să vină dintr-o lume de o nedescrisă glorie, într-o lume mânjită și pătată de păcat, întunecată cu umbra morții și al blestemului. El a permis să părăsească sânul iubirii Sale, adorarea îngerilor, pentru a suferi rușine, insultă, umilință, ură și moarte.

“Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” Isaia 53:5.

Privește-L în pustie, în Ghetsemani, pe cruce! Fiul fără pată a lui Dumnezeu a luat asupra Sa povara păcatului. El, care a fost una cu Dumnezeu, a simțit în sufletul Său separarea teribilă pe care păcatul o face între Dumnezeu și om. Aceasta a făcut să iasă de pe buzele Sale strigătul îndurerat, “Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?” Matei 27:46. Povara păcatului, simțământul enormității sale teribile, separarea sufletului de Dumnezeu – a fost ceea ce a rupt inima Fiului lui Dumnezeu.

Însă acest mare sacrificiu n-a fost făcut în ordine pentru a aduce în inima Tatălui iubire pentru om, nu pentru a-L face binevoitor să ne salveze. Nu, nu!

“Dumnezeu a iubit atât de mult lumea că a dat pe Singurul Său Fiu” Ioan 3:16.

Tatăl ne-a arătat această iubire prin a ne oferi acest mare sacrificiu al Fiului Său pentru a te salva pe tine și pe mine de la moarte. Hristos a fost mijlocul prin care Tatăl a putut oferi iubirea Sa infinită pentru o lume căzută.

“Dumnezeu a fost în Hristos împăcând lumea cu El.” 2 Corinteni 5:19.

Dumnezeu a suferit cu Fiul Sau. În agonia din Ghetsemani, moartea Calvarului, inima iubirii infinite a plătit prețul răscumpărării noastre.

Isus a spus, “Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau.” Ioan 10:17. Aceasta înseamnă, “Tatăl Meu v-a iubit mult, însă pe Mine M-a iubit și mai mult pentru că Mi-am dat viața pentru a vă răscumpăra. Prin a deveni Substitutul vostru, prin predarea vieții Mele, prin a lua obligațiile voastre, încălcările voastre, sunt îndrăgit de Tatăl Meu; pentru că prin sacrificiul Meu, Dumnezeu poate fi drept, și în același timp Justificatorul celui care crede în Mine.”

Doar Isus a Putut să Descopere pe Deplin Iubirea Lui Dumnezeu

Doar Fiul lui Dumnezeu a putut să îndeplinească răscumpărarea noastră; pentru că doar El care a cunoscut înălțimea și adâncimea iubirii lui Dumnezeu a putut s-o arate. Nimic mai puțin decât sacrificiul infinit făcut de Hristos pentru binele omului căzut a putut să exprime iubirea Tatălui pentru a salva omenirea.

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Său Fiu.” El L-a dat nu doar pentru a trăi între oameni, pentru a le purta păcatele, și pentru a muri în locul lor, ci El L-a dat omenirii căzute. Hristos a trebuit să se identifice cu interesele și nevoile umanității. El care a fost una cu Dumnezeu S-a legat de fiii oamenilor cu legături care nu pot fi rupte niciodată. Isus “nu este rușinat să-i numească frați” (vezi Evrei 2:11). El este sacrificiul nostru, Avocatul nostru, Fratele nostru, purtând forma noastră umană înaintea tronului Tatălui, și prin veșniciile nesfârșite una cu rasa pe care El a răscumpărat-o – Fiul Omului. Și toate aceste pentru ca noi să putem fi ridicați din ruina și degradarea păcatului pentru a reflecta altora iubirea lui Dumnezeu și să împărtășim bucuria sfințirii.

Prețul plătit pentru răscumpărarea noastră, sacrificiul infinit al Tatălui nostru ceresc în a da pe Fiul Său să moară pentru noi, ar trebui să ne dea concepții înalte despre ceea ce noi putem deveni prin Hristos. După cum apostolul Pavel a fost inspirat când a privit înălțimea, adâncimea, și largimea iubirii Tatălui către o lume pieritoare, el a fost umplut cu adorare și reverență; și neputând să exprime măreția și tandrețea acestei iubiri, el a invitat lumea s-o privească.

“Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu!” 1 Ioan 3:1.

Ce valoare pune aceasta asupra omului!

Prin încălcarea noi am devenit supușii lui Satana. Prin credința în sacrificiul de ispășire a lui Hristos noi putem deveni fiii lui Dumnezeu. Prin a lua natura umană, Hristos elevează umanitatea. Oamenii căzuți sunt puși acolo unde, prin legătura cu Hristos, ei pot deveni vrednici de numele “fiii lui Dumnezeu.”

O asemenea iubire este fără asemănare. Copii ai Împăratului Ceresc! Promisiune prețioasă! Temă pentru cea mai profundă meditație! O iubire de neasemuit pentru o lume care nu L-a iubit! Gandul acesta are o putere de supunere asupra sufletului și aduce gândul în captivitatea voinței lui Dumnezeu. Cu cât mai mult studiem caracterul divin în lumina crucii, cu atât mai mult noi vedem îndurarea, tandrețea și iertarea împletite cu dreptatea, și cu atât mai mult vom discerne evidențele de nenumărat al unei iubiri infinite și o milă duioasă întrecând compasiunea unei mame pentru copilul ei abătut de pe cale.

Tatăl a descoperit cu claritate o iubire veșnică pentru tine și pentru mine (vezi Ieremia 31:3)! Nu vom lăsa noi inimile noastre să răspundă acestei iubiri uimitoare? Prin a ne da inima lui Isus noi vom putea să scăpăm de distrugerea veșnică (2 Tesaloniceni 1:8), și prin El să obținem viața veșnică (Ioan 4:14, 6:27, 12:50). Atunci ne vom putea ridica vocile noastre eterne în laudă și adorare către Dumnezeul veșnic (Psalmi 106:48) și Împăratul veșnic (Psalmi 2:2, 6-7, 29:10; Ioan 1:49) cu o bucurie nesfârșită (Isaia 35:10, 51:11) când vom intra prin porțile cele veșnice (Psalmi 24:7-10) în împărăția veșnică (Psalmi 145:13; Daniel 4:3, 7:27; 2 Petru 1:11) pentru a umbla pentru totdeauna cu Dumnezeul și Salvatorul nostru în lumina veșnică a cerului (Apocalipsa 21:23-25; Isaia 60:19-20).

Pentru a înrola într-un curs corespondență biblică de GRATIS, pentru mai multă informație vă rog să scrieți la adresa următoare:

**“Let There Be Light” Ministries
PO Box 328
Rogue River, OR 97537
www.LightMinistries.com**